

متن پرسش

با سلام: فرارسیدن ماه شعبان ماه تجلی عبودیت و ربوبیت بر شما و همه لب المیزانی‌های عزیز مبارک باد. استاد، معشوق (رب) انگار از ما جانمان را طلب می‌کند، باشد، «هزار جان گرامی فدای یک کرشمه او»، ولی چرا کرشمه نمی‌کند تا تلافی صد جفا شود؟ گویا از گمراهی ما در مجموعه کثرات هم باکی ندارد و ما را لایق گردوبازی می‌بیند نه مروارید مهر، «عشق را صد ناز و استکبار هست» آری! اما مگر نه اینکه بلا به قدر صبر نازل می‌شود؟ آه از این فراغ جانکاه که ذره ذره آیمان می‌کند و ایمانمان را می‌دزد. کاش این اعیاد شعبانیه بهانه‌ای شود تا نظر جمالش را باز بر ما بیندازد؛ کاش مایه ما را یکبار برای همیشه از ما بگیرد! آه که این نازها یعنی هنوز تو تویی و «دو من در یک سرا نمی‌گنجد» او معرفت و عشقی برون از توان من را می‌خواهد. او از ما چه می‌خواهد؟ درست است که «تو بندگی چو گدایان به شرط مزد نکن» اما اینهمه ضعف ما را مگر نمی‌بیند؟ کاش به کرشمه‌ای زنده‌مان کند «که هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق». کاش کمی زاد و توشه یا بهتر بگویم این بی‌توشگی را بر ما ببخشد که در میهمانی حضرت کریم توشه بردن عین بی ادبی است. الغرض خسته‌ایم. کاش آن نفس رحمانی نه یک لحظه که همیشه بر جان بی‌جانمان بوزد که ابناء دنیا در سادگی‌مان طمع نکنند برای همیشه. یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آیا همین طلب و تقاضا، حکایت توجه حضرت محبوب در این ماه نیست تا ما در جستجوی آن باشیم؟ و ماه شریف شعبان را راهی بدانیم که مقابل‌مان گذارده‌اند راهی که فوق گفتگو می‌باشد. به همان معنایی که مولایمان امام المتقین «علیه‌السلام» به آن گروه که در مسجد نشسته بودند و در موضوع تقدیر صحبت می‌کردند، آن نکات دقیق و همه جانبه را فرمودند که مرحوم شیخ عباس قمی در مفاتیح تحت عنوان «آویختگان بر شاخه طوبی» آورده‌اند. توصیه مؤکد بنده آن است که با دقت تمام به آن نکات توجه شود تا هر کدام مناسب روح و روحیه خود در بین آن راهها، راهی که خداوند در این ماه مقابل ما گذارده است، را بیابیم. موفق باشید